

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-2 У. 4607/16
12.04.2016. године
Београд

Управни суд, судија Томислав Медвед, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, кога заступа адвокат Небојша Новаковић из Враћа, Цара Душана 126/18, ради поништаја решења туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, број 119-01-00067/2016-07/204/1 од 19.02.2016. године, донетог у ствари давања сагласности за избор директора школе, дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Тужилац је поднео Управном суду тужбу 19.03.2016. године, којом оспорава законитост наведеног решења туженог органа, којим се одбија давање сагласности на Одлуку Школског одбора број 837 од 25.12.2015. године, о избору тужиоца за директора Основне школе „Предраг Девеџић“ у Сматра да испуњава прописане услове за избор на то место, указујући и да из мишљења Наставничког већа, датог на посебној седници одржаној 21.12.2015. године, а које је достављено Школском одбору, произлази да тужилац треба да буде изабран за директора школе. Даље, наводи да тужени орган није одлучио у року прописаном Законом о основама система образовања и васпитања, будући да о давању сагласности није одлучио у року од 30 дана од дана достављања одлуке Школском одбору. Предлаже да Суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, оспорено решење поништи и да да сагласност на Одлуку Школског одбора број 837 од 25.12.2015. године или да тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлуку, као и да обавезе тужени орган да му надокнади све трошкове управног спора, и то, за: састав тужбе од стране адвоката, у износу од 30.000,00 динара и таксе за тужбу и одлуку суда по Таксеној тарифи.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је оценио да тужба није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита, а према одредби члана 3. став 2. истог Закона, у управном спору суд одлучује и о законитости

коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Одредбом члана 4. Закона о управним споровима, прописано је да управни акт, у смислу тог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Према одредби члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 72/09...68/15), директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, при чему се, према ставу 7. истог члана, одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност и сматра се, према ставу 8. наведеног члана Закона, да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност.

Како се у конкретном случају ради о решењу које доноси један орган у сагласности са другим органом, то орган који доноси решење саставља га као нацрт одлуке и доставља са списима предмета на сагласност другом органу који може дати сагласност потврдом на самом решењу или посебним актом, па је решење донето кад је други орган дао сагласност и оно се сматра актом органа који га је донео, односно издао, у смислу одредбе члана 194. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр.33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10). Управни спор се, према томе, може водити, у смислу наведених прописа, само уколико надлежни орган да сагласност, а ако он одбије да да сагласност, састављено решење не производи никакво правно дејство.

У конкретном случају, оспореним решењем је одбијено давање сагласности на Одлуку Школског одбора Основне школе „Предраг Девеџић“ у ... број 837 од 25.12.2015. године, о избору тужиоца за директора те школе, односно, у смислу члана 4. Закона о управним споровима, није решено о праву или обавези одређеног лица или друге странке у управној ствари. Због тога оспорено решење не представља управни акт који има самостално правно дејство, па се његова законитост не може оспоравати, односно оцењивати у управном спору.

С тога је Управни суд, основом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Управни суд није одлучивао у спору пуне јурисдикције, нити је посебно одлучивао о трошковима управног спора, будући да је тужбу, као недозвољену, у целости, одбацио.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 12.04.2016. године, II-2 У. 4607/16

Судија

Томислав Медвед, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ

Против овог решења тужилац има право приговора посебном већу Управног суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СЂ/НМ